

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראייה-proof
--	---

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ולא פליגי: הא ברטיבתא, הא ביבשתא.												◊	עה.
תרתי תלת	איתמר, בי רב משמיה דרב אמרי:											◊	עה.
תלת ד'.	שמואל:											◊	עה.
בסורא מתנו הכי.												◊	עה.
בפומבדיתא מתנו:												◊	עה.
תלת ד'	בי רב אמרי משמיה דרב:											◊	עה.
ד' ה'.	שמואל:											◊	עה.
ולא פליגי: מר קא חשיב מא ברתאי, ומר לא קחשיב מא ברתאי.												◊	עה.
הני גורגי דארמאי, מאי?	בעו מיניה מרבי אבהו:											◊	עה.
הרי שהיו גתיו ובית בדיו טמאין, ובקש לעשותן בטהרה - הדפין והעדשין והלולבין מדיחן, והעקלין של נצרין ושל בצבוין מנגבן	א"ל רבי אבהו, תניתיה:											◊	עה.
ושל שיפה ושל גמי מישנן י"ב חדש	[ת"ק]											◊	עה.
מניהן מגת לגת ומבד לבד.	רשב"ג:											◊	עה.
היינו תנא קמא												◊	עה.
איכא בינייהו: חורפי ואפלי.												◊	עה.
הרוצה לטהרן מיד - מגעילן ברותחין או חולטן במי זיתים	רבי יוסי:											◊	עה.
מניהן תחת צינור שמימיו מקלחין או במעין שמימיו רודפין	רשב"ג משום ר' יוסי											◊	עה.
וכמה?												◊	עה.
עונה												◊	עה.
כדרך שאמרו בין נסך, כך אמרו בטהרות.												◊	עה.
כלפי לייא? בטהרות קיימינן												◊	עה.
אלא כדרך שאמרו בטהרות, כך אמרו בין נסך.												◊	עה.
כמה עונה?												◊	עה.
או יום או לילה.	רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:											◊	עה.
חצי יום וחצי לילה.	ר' חנא שאינה, ואמרי לה ר' חנא בר שאינה אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:											◊	עה.
ולא פליגי: הא בתקופת ניסן ותשרי, הא בתקופת תמוז וטבת.	ר' שמואל בר יצחק:											◊	עה.
הני רווקי דארמאי, דמזיא - מדיחן, דעמרא - מנגבן, דכיתנא - מישנן, ואי איכא קטרי שרי להו.	רבי יהודה:											◊	עה.
הני דקולי והלאה דארמאי, דחייטי בחבלי דצורי - מדיחן, דצבתא - לנגבן, דכיתנא - מישנן, ואי אית בהו קיטרי שרי להו.	[רבי יהודה]											◊	עה.
עם הארץ שהושיט ידו לגת ונגע באשכולות - רבי ורבי חייא, חד אמר: אשכול וכל סביבותיו טמאין, וכל הגת כולה טהורה	איתמר: חד: רבי/ רבי חייא]											◊	עה.
כל הגת כולה נמי טמאה.	וחד: [רבי/ רבי חייא]											◊	עה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ולמ"ד: אשכול וכל סביבותיו טמאים וכל הגת כולה טהורה, מאי שנא מהא דתנן:												ז	ענה:
שרץ שנמצא ברחים אינו מטמא אלא מקום מגעו, ואם היה משקין מהלך הכל טמא?	[תנן]											ז	ענה:
התם לא מפסק ולא מיד, הכא מפסקי אשכולות.												!	ענה:
כדברי האומר: אשכול וכל סביבותיו טמאין, וכל הגת כולה טהורה.	אורו ליה רבנן לר' ירמיה, ואמרי לה לבריה דרבני ירמיה:											■	ענה:
הלוקח כלי תשיש מן העובדי כוכבים, את שדרכו להטביל - יטביל, להגעיל - יגעיל, ללבן באור - ילבן באור.												■	ענה:
השפוד והאסקלא - מלבנן באור.												■	ענה:
הסכין - שפה והיא טהורה.												■	ענה:
וכולן צריכין טבילה בארבעים סאה.	תנא:											■	ענה:
מנהני מילי?												^	ענה:
דאמר קרא: (במדבר לא) כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר, הוסיף לך הכתוב טהרה אחרת.	רבא:											!	ענה:
מתוך שנאמר (במדבר לא) במי נדה - שומע אני שצריך הואה שלישי ושביעי, ת"ל: אך, חלק	תני בר קפרא:											■	ענה:
א"כ, מה ת"ל במי נדה?												ז	ענה:
מים שנדה טובלת בהן, הוי אומר: ארבעים סאה.												!	ענה:
איצטריך למיכתב וטהר, ואיצטריך למיכתב במי נדה אי כתב וטהר, ה"א וטהר כל דהו, כתב רחמנא במי נדה ואי כתב רחמנא במי נדה, הוה אמינא הערב שמש כנדה, כתב רחמנא וטהר, לאלתר.	רב נחמן אמר רבה בר אבהו:											■	ענה:
אפי' כלים חדשים במשמע, דהא ישנים וליבנן כחדשים דמו, ואפילו הכי בעי טבילה.	אי הכי, אפי' זוזא דסרבלא נמי?											ז	ענה:
כלי סעודה אמורין בפרשה.	א"ל: [רב נחמן]											!	ענה:
לא שנו אלא בלקוחין וכמעשה שהיה, אבל שאולין לא.	רב נחמן אמר רבה בר אבהו:											■	ענה:
רב יצחק בר יוסף זבן מנא דמרדא מעובד כוכבים, סבר להטבילה	[רב יצחק בר יוסף]											■	ענה:
כלי מתכות אמורין בפרשה.	א"ל ההוא מרבנן ורבי יעקב שמיה, לדידי מפרשא ליה מיניה דרבי יוחנן:											■	ענה:
הני כלי זכוכית, הואיל וכי נשתברו יש להן תקנה, ככלי מתכות דמו.	רב אשי:											■	ענה:
קוניא - פליגי בה רב אחא ורבינא												■	ענה:
חד אמר: כתחלתו	חד: [רב אחא/רבינא]											■	ענה:
וחד אמר: כסופו.	וחד: [רב אחא/רבינא]											■	ענה:
והלכתא: כסופו.												■	ענה:
משכנתא, מאי?	איבעיא להו:											^	ענה:
אבא משכן ליה עובד כוכבים כסא דכספא, ואטבליה ואישתי ביה, ולא ידענא אי משום דקסבר: משכנתא כוביני דמיא, אי משום דחזי לעובד כוכבים דדעתיה לשקועיה.	מר בר רב אשי:											O	ענה:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
הלוקה כלי תשמיש מן העובדי כוכבים, דברים שלא נשתמש בהן - מטבילין והן טהורין דברים שנשתמש בהן ע"י צונן, כגון כוסות וקתניות וצלוחיות - מדיחין ומטבילין והם טהורין דברים שנשתמש בהן ע"י חמין, כגון היורות הקומקמוסון ומחמי חמין - מגעילין ומטבילין והן טהורין דברים שנשתמש בהן ע"י האור, כגון השפודין והאסכלאות - מלבנן ומטבילין והן טהורין.	ת"ר:											◊	עה:		
וכולן שנשתמש בהן עד שלא יטביל ושלא יגעיל ושלא ילבן - תני חדא: אסור	[תנא חדא]											♦	■	◊	עה:
מותר	תניא אידך:											♦	■	◊	עה:
ל"ק: הא כמאן דאמר נותן טעם לפגם - אסור, הא כמאן דאמר נותן טעם לפגם - מותר.												■		◊	עה:
ולמאן דאמר נותן טעם לפגם - מותר, גיעולי עובדי כוכבים דאסר רהמנא היכי משכחת לה?												⚡		◊	עה:
לא אסרה תורה אלא קדירה בת יומא, דלאו נותן טעם לפגם הוא.	רב הייא בריה דרב הונא:											!		◊	עה: